

Lek. Agata Ostaszewska

**Zakażenie miejsca operowanego u chorych po przeszczepieniu
nerki**

**Rozprawa na stopień doktora nauk medycznych i nauk o zdrowiu
w dyscyplinie nauki medyczne**

Promotor: dr hab. med. Michał Wszola

Klinika Chirurgii Ogólnej i Transplantacyjnej UCK WUM Szpital Kliniczny
Dzieciątka Jezus

Kierownik Kliniki: Prof. dr hab. med. Maciej Kosieradzki

Obrona rozprawy doktorskiej przed Radą Dyscypliny Nauk Medycznych
Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

Warszawa 2023 r.

Streszczenie

Przeszczepienie nerki stanowi obecnie najlepszą metodę terapii nerkozastępczej u pacjentów ze schyłkową niewydolnością nerek. W ciągu ostatnich lat obserwujemy ciągłą, stopniową poprawę wyników przeżywalności biorców nerki. Wzrost przeżywalności spowodowany jest wprowadzaniem nowych metod terapeutycznych oraz poprawa chirurgicznej techniki przeszczepienia.

W procesie leczenia biorców narządów konieczność przewlekłego przyjmowania leków immunosupresyjnych od zawsze budziła obawy. Immunosupresja zwiększa ryzyko wystąpienia zakażeń, które związane są z pogorszeniem czynności przeszczepu, a także możliwością wystąpienia odrzucania narządowego. Jedną z najczęstszych infekcji we wczesnym okresie potransplantacyjnym jest zakażenie miejsca operowanego (ZMO). Wydaje się, iż wprowadzenie odpowiednich zasad profilaktyki i leczenia zakażeń może mieć kluczowe znaczenie dla czynności narządów i przeżycia biorców przeszczepów. Niestety, wobec niewłaściwego stosowania antybiotyków, obserwowana jest narastająca oporność drobnoustrojów na dostępne leczenie.

W celu ograniczenia szerzącej się antybiotykooporności, wskazane jest opracowanie protokołów profilaktyki okołoperacyjnej, opartych na ocenie indywidualnego ryzyka rozwoju ZMO.

Zbiór artykułów tworzących cykl publikacji przedstawia zagadnienie ZMO u pacjentów po przeszczepieniu nerki w oparciu o doświadczenie jednego ośrodka z lat 2014-2018. Publikacje stanowią logiczną kontynuację rozpoczętej kilka lat wcześniej analizy problemu ZMO w tym samym ośrodku, wśród immunokompetentnych chorych, który został opublikowany w roku 2013 roku i stanowił materiał bazowy, a także inspirację do dalszych działań.

Wyniki badań obserwacyjnych z wprowadzoną i stopniowo redukowaną okołoperacyjną antybiotykoterapią profilaktyczną (PAP) wskazują, że jest to bezpieczna i skuteczna metoda. W oddziale Kliniki Chirurgii Ogólnej i Transplantacyjnej ograniczona PAP wiąże się ze stosunkowo niską częstością występowania ZMO.